

Goig.

Plé lo mon n'ej d'armonia.

— I. —

De la lluna 'l brill s'apaga,
 Los serrats ja dema 'l sol;
 Del bosch en la fresca ubaga
 Festiu canta 'l rusingol.

— II. —

La rosada 'ls prats remulla,
 Las fonts llican dolçament,
 Una perla en cada fulla
 Delas flors que gronpa 'l vent.

— III. —

Plé lo mon n'ej d'armonia,
 De bellera 'l novell jorn,
 Y en los braços de m'aynia
 Un infant somriu al mon.

— IV. —

Amgd bell, vas de Aermurou,
Pur brotó de nos amors,
Glor estel de ma ventura
En aquest vall de dolors.

— V. —

Sols tenia una assutzenal
Y ja tindr un clavellet,
; Com s'extremy, ay, la cadensol
Abayniol de mon corel!

— VI. —

Merics que' l cel eny envia
Tan girar los ells a Deu;
; De'n'haja, amor meú, lo dia
Qui enllossi mon cor al teu

=====

=